

Środa, 8 czerwca 2005 r.

P6_TA(2005)0227

Przestrzeń Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie postępów poczynionych w roku 2004 przy tworzeniu Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (art. 2 i 39 Traktatu o Unii Europejskiej)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 108 ust. 5 Regulaminu,

- A. przypominając o swoich najnowszych rezolucjach z dnia 11 marca 2004 r. ⁽¹⁾ i z dnia 14 października 2004 r. ⁽²⁾, w których Parlament sporządził bilans z realizacji programu z Tampere i sformułował pierwsze zalecenia dla Rady Europejskiej, która w dniu 5 listopada 2004 r. przyjęła Program Haski określający wytyczne dla Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości na następnych pięć lat,
- B. uwzględniając debatę z dnia 11 kwietnia 2005 r. i odpowiedzi Rady i Komisji na pytania ustne nr B6-0164/2005 oraz B6-0165/2005,
- C. świadomy faktu, że w ubiegłym roku, poza objęciem procedurą współdecyzji części działań z obszaru nielegalnej imigracji, nie poczyniono oczekiwanych postępów w zakresie Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, także w porównaniu ze znacznym zaawansowaniem działań w innych obszarach funkcjonowania Wspólnoty lub choćby wobec międzyrządowej współpracy w obszarze polityki obronnej lub polityki bezpieczeństwa,
- D. stwierdzając, że narastające trudności w realizacji wystąpiły również w Radzie Europejskiej, która w roku 2004 trzykrotnie musiała przyznać, iż pojawiły się problemy przy wdrażaniu decyzji UE, szczególnie w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych oraz w szczególności w zakresie zwalczania terroryzmu i przestępczości międzynarodowej,
- E. wyrażając zaniepokojenie faktem, że w chwili obecnej, mimo ponawianych wezwań, dziewięć starych i sześć nowych Państw Członkowskich musi jeszcze ratyfikować Konwencję w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach karnych między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej z dnia 29 maja 2000 r. i że jedenaście państw nie ratyfikowało jeszcze Protokołu do Konwencji o Europolu z dnia 27 listopada 2003 r.,
- F. wyrażając zaniepokojenie z powodu opóźnień i trudności zgłaszanych przez Państwa Członkowskie przy wdrażaniu Europejskiego Nakazu Aresztowania oraz z powodu powściągliwości w inicjatywach w zakresie pomocy prawnej lub mediacji w sprawach cywilnych, które niektórzy pragną ograniczyć wyłącznie do spraw transgranicznych; uważa, że wszystko to świadczy o niskim stopniu zaufania w stosunkach między Państwami Członkowskimi,
- G. świadomy faktu, że niektóre Państwa Członkowskie, pragnąc przełamać impas w działaniach, podjęły poza ramami traktatów formy współpracy np. w postaci „G5” lub „organów prawie decyzyjnych”, takich jak Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF), „Grupa Dublińska” ds. Zwalczania Narkotyków, „Grupa Berneńska” ds. Wymiany Informacji, z których wszystkie nie podlegają kontroli demokratycznej; wyrażając przekonanie, że jakkolwiek inicjatywy te są pożądane i właściwe, to powinny jednak przyjmować formę „wzmocnionej współpracy” (jak w przypadku inicjatywy określonej mianem „Schengen+”),

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, str. 819.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0022.

Środa, 8 czerwca 2005 r.

H. wyrażając przekonanie, że wszystkie powyższe aspekty mają wpływ na wiarygodność polityczną UE oraz podstawę prawną jej działań, i to w momencie, kiedy stoją przed nią wielkie wyzwania, zarówno w ramach polityki migracyjnej, kontroli granic, wspierania wolności, jak i zwalczania międzynarodowej przestępczości i terroryzmu, oraz, że należy za wszelką cenę i w trybie pilnym podjąć na nowo działania zmierzające do utworzenia wspólnej przestrzeni, należy wzmacniać wzajemne zaufanie 25 Państw Członkowskich oraz prowadzić przygotowania do przyjęcia krajów kandydujących,

Likwidacja deficytu demokracji i wspieranie jednolitych ram prawnych w Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

1. wzywa ponownie Radę do utworzenia jednolitych ram prawnych dla polityk związanych z Europejską Przestrzenią Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości i do niezwłocznego przeniesienia obszaru współpracy policyjnej i sądowej na szczebel wspólnotowy zgodnie z art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej oraz do upowszechnienia stosowania większości kwalifikowanej w Radzie zgodnie z art. 67 Traktatu WE, a także do przyjęcia głosowania kwalifikowaną większością głosów w Radzie i procedury współdecyzji w odniesieniu do wszystkich polityk związanych z Europejską Przestrzenią Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości;

2. zwraca uwagę Rady na fakt, że utrzymanie obecnej sytuacji do momentu ratyfikowania Traktatu Konstytucyjnego nie tylko pogorszy deficyt demokracji, lecz również uniemożliwi podejmowanie decyzji przez 25 Państw Członkowskich i w praktyce uniemożliwi kontrolę ich wykonywania (co wynika z oceny samej Rady Europejskiej),

3. wzywa w związku z tym Komisję, aby do września 2005 r. przygotowała projekt decyzji zgodnie z art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej, która będzie przewidywała, że działania w obszarach określonych w art. 29 podlegają Tytułowi IV Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i która równocześnie będzie stanowiła, że do ich przyjęcia niezbędna jest większość kwalifikowana; wzywa Radę do przyjęcia nowej decyzji zgodnie z art. 67 TWE, na mocy której działania Wspólnoty przewidziane w Tytule IV podlegałyby procedurze współdecyzji oraz która znosiłaby ograniczenie kompetencji Trybunału Sprawiedliwości;

4. wzywa Radę do niezwłocznej zmiany swego regulaminu wewnętrznego w celu udostępnienia wszelkich tekstów legislacyjnych prac przygotowawczych, w tym opinii prawnych wydanych w tym zakresie, zgodnie z ponawianymi kilkakrotnie wnioskami składanymi przez Parlament Europejski oraz w sprawach C-52/05 P i C-32/05 P, jak również stanowisk Państw Członkowskich, a także do upublicznienia debaty i obrad dotyczących w szczególności dziedzin związanych z Europejską Przestrzenią Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości; wzywa właściwą komisję do oceny, czy w takich przypadkach uzasadniona jest interwencja w celu zapewnienia przejrzystości w procesie podejmowania środków dotyczących obywateli europejskich,

5. zwraca uwagę Rady na fakt, że konieczne jest, aby inicjatywy służące tworzeniu Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości były realizowane w ramach lojalnej współpracy z Parlamentem Europejskim i w poszanowaniu zasady demokratycznej, zgodnie z którą Parlament Europejski powinien być włączany w proces tworzenia ustawodawstwa europejskiego od samego początku, a nie jedynie na etapie końcowym, kiedy osiągnięto już porozumienie polityczne;

6. proponuje Komisji wprowadzenie procedury, która przewiduje regularne informowanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych o zewnętrznych aspektach Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, w szczególności w odniesieniu do negocjowania umów oraz politycznego dialogu z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi; zwraca się do Komisji o zakończenie prac nad pilotażowym projektem o nazwie „TRANS-JHA”, który ma umożliwić śledzenie na bieżąco wydarzeń i dokumentów związanych z procedurami legislacyjnymi dotyczącymi obszaru Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, pod warunkiem, że dane informacje i dokumenty są dostępne w rejestrach instytucji; zwraca się do parlamentów krajowych o przyłączenie się do wspomnianego projektu pilotażowego poprzez udostępnienie w internecie dokumentacji prac przygotowawczych do każdej procedury legislacyjnej w sprawie przyjęcia lub transpozycji środków UE odnoszących się do Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

7. zwraca się do Państw Członkowskich o nie zmniejszanie kompetencji Wspólnoty Europejskiej i Unii Europejskiej w zakresie umów międzynarodowych oraz o podjęcie starań mających na celu wprowadzenie do konwencji międzynarodowych klauzul o „przystąpieniu”, które umożliwią UE i Wspólnocie przystąpienie do tych konwencji, lub przynajmniej klauzul o „wypowiedzeniu”, gwarantujących zachowanie dorobku prawnego UE w stosunkach między Państwami Członkowskimi w dziedzinach, których dotyczą konwencje;

8. zachęca wszystkie instytucje unijne do podtrzymywania otwartego, przejrzystego i regularnego dialogu z reprezentatywnymi stowarzyszeniami i społeczeństwem obywatelskim oraz do promowania i do ułatwiania udziału obywateli w życiu publicznym; zwraca się do Komisji o jak najszybsze przedstawienie projektu w sprawie konkretnych działań w tym kierunku;

Wolność, Bezpieczeństwo, Sprawiedliwość i Solidarność

9. uważa, że działania związane z tworzeniem Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości powinny zostać objęte ramami wspólnotowymi, nie tylko z prawnego punktu widzenia, lecz także z punktu widzenia celów politycznych, które należy realizować w duchu solidarności między Państwami Członkowskimi i obywatelami; w tym celu Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych nie powinna prowadzić swych prac za zamkniętymi drzwiami i powinna działać w porozumieniu w szczególności z:

- Radami ds. Rozwoju, Spraw Ogólnych i Społecznych przy ustalaniu polityki imigracyjnej i integracji oraz polityki readmisji,
- Radami ds. Budżetu i Ogólną przy określaniu środków solidarności finansowej, zarówno w odniesieniu do wdrażania środków kontroli granicznej, polityki azylowej i polityki wydalania cudzoziemców, jak i udostępniania infrastruktury i zasobów niezbędnych do obrony cywilnej i zapobiegania kłuskom i atakom terrorystycznym;

Wdrażanie działań w celu promocji praw podstawowych

10. po raz kolejny wyraża przekonanie, że wdrażanie Europejskiej Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości wymaga jeszcze większego zaangażowania ze strony instytucji europejskich i krajowych w celu propagowania możliwie wysokiego poziomu ochrony praw podstawowych zarówno w interesie ludzi, jak i w celu zapobiegania sytuacjom, w których odwołuje się lub odrzuca transpozycję przyjętych środków; w tym celu proponuje, aby:

- każdemu nowemu projektowi legislacyjnemu, szczególnie związanemu z Europejską Przestrzenią Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, towarzyszyła uzasadniona analiza skutków w zakresie praw podstawowych; wzywa ponadto grupę Komisarzy odpowiedzialnych za prawa podstawowe do regularnego informowania Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych o swych pracach i do zapewnienia dobrej koordynacji prac obu organów;
- Parlament posiadał te same uprawnienia co Rada w procesie przyjmowania środków wykonawczych do aktów legislacyjnych Wspólnoty i Unii w przypadku, gdyby akty te mogły mieć wpływ na prawa podstawowe, jak to często ma miejsce w obszarach związanych z Europejską Przestrzenią Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości;
- w przyszłości coroczne debaty w Parlamencie nad Europejską Przestrzenią Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości były okazją do oceny ochrony praw podstawowych w Unii, której dokonywanoby w oparciu o specjalne sprawozdania tematyczne sporządzane w tym celu z jednej strony przez Komisję w ramach sprawozdania ogólnego, o którym mowa w art. 212 Traktatu WE, i z drugiej strony przez Agencję Praw Podstawowych, jak zaproponował Parlament w swojej rezolucji z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie propagowania i ochrony praw podstawowych: rola instytucji krajowych i europejskich, w tym Agencji Praw Podstawowych⁽¹⁾

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0208.

Środa, 8 czerwca 2005 r.

11. określa jako pilne następujące działania na rzecz ochrony praw podstawowych:
- przyjęcie odpowiednich działań na rzecz wspierania integracji mniejszości i zwalczania wszelkich form dyskryminacji (art. 13 TWE), w tym przyjęcie, po ponownej konsultacji z Parlamentem, decyzji ramowej w sprawie rasizmu i ksenofobii,
  - opracowanie w porozumieniu z Państwami Członkowskimi programu dotyczącego jakości sądownictwa w Europie zgodnie ze swoim zaleceniem dla Rady z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie jakości sądownictwa i harmonizacji prawa karnego w Państwach Członkowskich ⁽¹⁾,
  - przyjęcie wspólnych działań w zakresie dostępu do sądownictwa cywilnego i karnego w Europie (unikając stosowania podwójnych standardów w przypadku spraw transgranicznych),
  - wzmocnienie gwarancji procesowych w postępowaniach sądowych; zwraca się o Rady do przyjęcia w trybie szybkim decyzji ramowej w tej dziedzinie z odpowiednim uwzględnieniem opinii Parlamentu; zwraca się do Komisji o przedstawienie do końca 2005 r. projektów legislacyjnych, które zapowiedziano w następujących dziedzinach:
    - * wzajemna uznawalność w postępowaniu przygotowawczym,
    - * środki zapobiegawcze, które nie prowadzą do pozbawienia wolności,
    - * zasada „ne bis in idem in absentia”,
    - * sprawiedliwe traktowanie w pozyskiwaniu i wykorzystywaniu dowodów,
    - * prawa pochodne od zasady domniemania niewinności,
  - przyjęcie działań na rzecz ofiar przestępstw, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji dzieci,
  - oficjalne przyjęcie przez UE Europejskiego Kodeksu Etyki Policynnej ⁽²⁾, zatwierdzonego już nieoficjalnie przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w dniu 28 października 2004 r. ⁽³⁾ oraz wzmocnienie roli Europejskiej Akademii Policynnej (CEPOL);

Określenie konkretnych celów UE i jej Państw Członkowskich

12. zwraca się do Komisji o przedstawienie następnej Radzie Europejskiej programu dotyczącego wdrożenia Programu Haskiego, który:
- określa konkretne cele do realizacji w porozumieniu z Państwami Członkowskimi w ciągu następnych pięciu lat w zakresie zmniejszania przestępczości, ochrony osób i umacniania wolności,
  - przewiduje na szczeblu europejskim i krajowym przejrzysty mechanizm śledzenia przebiegu realizacji powyższych celów oraz odpowiednią analizę ewentualnych słabych punktów;

Wymiar sprawiedliwości

13. wskazuje, że współpraca sądowa w sprawach karnych opiera się na zasadzie wzajemnego zaufania między organami wymiaru sprawiedliwości i obywatelami oraz między samymi organami wymiaru sprawiedliwości, a także na wzajemnej uznawalności; uważa, że powyższe cele można osiągnąć poprzez opracowanie wspólnych reguł oraz lepszą wymianę informacji między zainteresowanymi stronami, a także poprzez kształcenie urzędników wymiaru sprawiedliwości w kwestiach europejskich; w tej dziedzinie niezbędne jest wzmocnienie Eurojustu w celu utworzenia Prokuratury Europejskiej;
14. pragnie kontynuacji inicjatyw podejmowanych w ramach współpracy sądowej w sprawach cywilnych, przede wszystkim w zakresie prawa rodzinnego i prawa handlowego;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0030.

⁽²⁾ Europejski Kodeks Etyki Policynnej, zalecenie REC nr 10/2001 przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy w dniu 19 września 2001 r.

⁽³⁾ Rada Unii Europejskiej, projekt wniosków Rady dotyczących standardów pracy policji w ramach Międzynarodowej Współpracy Policji, Bruksela, 28 października 2004 r., 11977/2/04.

Środa, 8 czerwca 2005 r.

Polityka migracyjna, azylowa i przekraczania granic

15. zwraca się do Komisji z prośbą o przedłożenie do końca 2006 r. propozycji mechanizmu kontroli uzupełniającego istniejący w ramach Schengen mechanizm oceny;
16. wnosi o prowadzenie prawdziwej europejskiej polityki azylowej i imigracyjnej, która będzie sprawiedliwa i bezstronna oraz która będzie szanowała podstawowe prawa migrantów;
17. odrzuca koncepcję przeniesienia na zewnątrz punktu ciężkości polityki azylowej i imigracyjnej oraz pomysłu tworzenia obozów lub „portali” dla migrantów poza granicami Unii Europejskiej;
18. wzywa Komisję i Radę do zapewnienia, że przyjęte ostatnio przez Radę Ministrów Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych porozumienie o wzmocnionej współpracy w zakresie imigracji pomiędzy UE i Libią nie przewiduje zbiorowych wydaleń i zatrzymań administracyjnych w miejscach gdzie dochodzi do jawnego pogwałcenia praw podstawowych oraz że porozumienie to uznaje prawa ubiegających się o azyl również w Libii, zgodnie z postanowieniami konwencji genewskiej;
19. wskazuje na konieczność prowadzenia wspólnej polityki imigracyjnej, która nie będzie się ograniczała jedynie do zwalczania nielegalnej imigracji; nalega na wdrożenie polityki legalnej imigracji;
20. wskazuje na fakt, że europejska polityka migracyjna powinna iść w parze z europejską polityką integracyjną, która umożliwi między innymi systematyczną integrację na rynku pracy, zapewni prawo do nauki i kształcenia, umożliwi dostęp do świadczeń socjalnych i zdrowotnych oraz udział migrantów w życiu społecznym, kulturalnym i politycznym;
21. przyjmuje do wiadomości Zieloną Księgę Komisji w sprawie podejścia UE do zarządzania migracją z przyczyn ekonomicznych (COM(2004)0811); wskazuje na fakt, że imigracja z przyczyn ekonomicznych w Europie nie powinna ograniczać się do potrzeb europejskiego rynku pracy, lecz powinna uwzględniać wszystkie rodzaje migracji, w tym proces łączenia rodzin; wyraża życzenie, aby europejska imigracja ekonomiczna była wspierana przez proces harmonizacji wynikający z obowiązujących w UE zasad przyjmowania migrantów i stanowiący instrument walki z dyskryminacją na rynku pracy;
22. wzywa Unię Europejską i jej Państwa Członkowskie do ratyfikowania Konwencji ONZ o ochronie praw wszystkich pracowników migrujących oraz konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy nr 97 i 143 dotyczące pracowników migrujących; zwraca się do Komisji o ujęcie w decyzjach i decyzjach ramowych wszystkich postanowień wynikających z Międzynarodowej Konwencji w sprawie ochrony praw wszystkich pracowników-migrantów i członków ich rodzin, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 18 grudnia 1990 r.;
23. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu polityki Unii Europejskiej dotyczącej odsyłania cudzoziemców, w szczególności z powodu zbiorczych lotów, którymi odsyła się cudzoziemców; przypomina, że umowy o readmisji zawarte z państwami trzecimi powinny opierać się na prawdziwym dialogu i uwzględniać potrzeby tych krajów; taki dialog powinien umożliwić polityczną współpracę i wspólny rozwój mający na celu zwalczanie przyczyn zjawiska migracji;
24. zwraca się do Komisji z prośbą o zapewnienie, aby osoby potrzebujące ochrony mogły bezpiecznie dotrzeć do UE, aby ich wnioski były rozpatrywane we właściwy sposób oraz aby zasady prawa międzynarodowego w zakresie praw człowieka i prawa do azylu, a w szczególności zasada niewydalania uchodźców, były skrupulatnie przestrzegane;
25. zwraca się do Komisji Europejskiej jako strażniczki Traktatów o zapewnienie poszanowania prawa do azylu na terenie Unii Europejskiej, zgodnie z art. 6 Traktatu UE i art. 63 Traktatu WE, ponieważ ostatnie incydenty zbiorowych wydaleń w niektórych Państwach Członkowskich położyły się cieniem na poszanowaniu zobowiązań wynikających dla tych państw z prawa UE;

Środa, 8 czerwca 2005 r.

26. przypomina, że niezbędna jest wspólnotowa polityka w zakresie imigracji i azylu, opierająca się na otwarciu legalnych dróg imigracji i określeniu wspólnych norm ochrony praw podstawowych imigrantów i osób starających się o azyl w całej Unii Europejskiej, zgodnie z ustaleniami Rady Europejskiej w Tampere w 1999 r., potwierdzonymi przez Program Haski;

27. ponownie zgłasza poważne zastrzeżenia do stosowania minimalistycznego podejścia w projekcie dyrektywy Rady dotyczącej procedur przyznawania azylu i zwraca się do Państw Członkowskich o zapewnienie szybkiej transpozycji dyrektywy 2004/83/WE⁽¹⁾;

Walka z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem

28. po raz kolejny wyraża przekonanie, że każdy rodzaj polityki bezpieczeństwa w UE wymaga nie tylko wzajemnego zaufania, lecz również ustalenia wspólnych celów, odpowiednich zasobów i ram prawnych oraz gwarancji dla obywateli; uważa, że godnym pożałowania w związku z tym jest fakt, że:

- z jednej strony nie istnieje jeszcze prawdziwa europejska strategia bezpieczeństwa wewnętrznego określająca konkretne cele, podmioty odpowiedzialne za ich realizację, pożądane rezultaty i obiektywne kryteria oceny podjętych działań,
- z drugiej strony Państwa Członkowskie domagają się, mimo niejasnego sformułowania celów przewidzianych do realizacji na szczeblu europejskim, przyjęcia ogólnych zasad pozyskiwania i udostępniania danych, zarówno natury operacyjnej (zgodnie z zasadą dostępności danych), jak i związanych z codziennymi zajęciami osób (podróże, kontakty);

29. wobec braku stosownych informacji na ten temat ze strony Rady, postanawia powierzyć swojej właściwej komisji parlamentarnej sprawdzenie, jakie strategiczne i operacyjne działania prowadzone są obecnie na szczeblu europejskim w ramach zwalczania terroryzmu i przestępczości zorganizowanej; w tym celu Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych do końca 2005 r. powinna zasięgnąć opinii następujących osób:

- pracowników wyższego szczebla z SITCEN-u (Centrum Sytuacyjnego) i z Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa Komisji Europejskiej, które zajmują się politycznymi działaniami na rzecz walki z przestępczością zorganizowaną;
- kierownictwa EUROPOL-u, EUROJUST-u i OLAF-u w celu sprawdzenia obecnego stanu współpracy między Państwami Członkowskimi i organami UE oraz stwierdzenia wiarygodnych perspektyw tej współpracy;
- szefa INTERPOL-u w celu sprawdzenia obecnego stanu współpracy między tą organizacją, Państwami Członkowskimi, Unią Europejską i jej agencjami i systemami wymiany informacji;
- krajowych organów wymiaru sprawiedliwości i policji w celu sprawdzenia rzeczywistej skali współpracy między Państwami Członkowskimi oraz między Państwami Członkowskimi i UE oraz jej agencjami (wymiana danych, wspólne zespoły, umowy dwustronne);
- przedstawicieli parlamentów krajowych odpowiedzialnych za powyższe zagadnienia;

30. wzywa Komisję do:

- przedstawienia wspólnotowych podstaw prawnych Europolu, przed wejściem w życie Traktatu Konstytucyjnego, i do określenia ściślejszych form współpracy między Europolem i Eurojustem oraz stosownych form kontroli obu organów przez Parlament Europejski i parlamenty krajowe,
- przedstawienia podstaw prawnych umożliwiających sporządzenie europejskiej listy osób, grup i czynności, których w ramach zwalczania terroryzmu dotyczą działania restrykcyjne, oraz osób, które mogą stanowić zagrożenie dla porządku publicznego (art. 96 i 99 Porozumienia z Schengen),

(¹) Dz.U. L 304 z 30.9.2004, str. 12.

Środa, 8 czerwca 2005 r.

Polityka nadzoru ogólnego, wymogi dotyczące zasady proporcjonalności i ochrona danych

31. zgadza się ze stanowiskiem Rady Europejskiej zmierzającym do racjonalnego zarządzania informacjami, którymi dysponuje UE i Państwa Członkowskie; przypomina jednak, że wszystkie te systemy zostały stworzone do określonych celów oraz w poszanowaniu zasady proporcjonalności, co w społeczeństwach demokratycznych może stanowić uzasadnioną podstawę dla ograniczeń w zakresie ich wykorzystania ze względu na ochronę danych osobowych;
32. wskazuje, że nie można przesuwac tej granicy powołując się na nowe wymogi w walce z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną, lecz że należy z góry porozumieć się co do pożądaných celów i tym samym określić zakres informacji nieodzowny dla uzyskania pożądaných rezultatów oraz udostępnić te dane właściwym organom na stosowny czas; po raz kolejny wzywa do przejścia z systemu typu „pull” na system typu „push” w zakresie przekazywania danych władzom amerykańskim oraz podtrzymuje bardzo poważne zastrzeżenia dotyczące stworzenia europejskiego systemu PNR objętego kompetencją Europolu, jak przewiduje komunikat Komisji w sprawie przekazywania informacji dotyczących podróży pasażerów lotniczych (PNR): globalne podejście UE (COM(2003)0826); wzywa Komisję i Radę, aby we wszelkich rokowaniach z krajami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, w szczególności z ICAO, uwzględniły jego rezolucję z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie PNR ⁽¹⁾;
33. ostrzega Radę przed ryzykiem, jakie stwarza interoperacyjność systemów informatycznych;
34. ponawia wezwanie do ustalenia wspólnych kryteriów w zakresie ochrony danych w dziedzinie bezpieczeństwa, przyjmując za podstawę zasady ustalone przez Radę Europejską i Europejską Konferencję Organów Ochrony Danych ⁽²⁾ i ponownie wzywa do stworzenia w ramach współpracy policyjnej i sądowej wspólnego organu ochrony danych poprzez połączenie krajowych i europejskich organów w ramach EUROPOL-u, EUROJUST-u, SIS i SID; taki organ miałby za zadanie kontrolę przestrzegania przez władze europejskie norm w zakresie ochrony danych i wspieranie tych władz przy pracach legislacyjnych;
35. wskazuje na potrzebę wzmocnienia zabezpieczenia dokumentów podróży; uważa powyższe rozwiązanie techniczne za nadzwyczaj ważne, ponieważ jedynie w ten sposób można zagwarantować skuteczność wykorzystania techniki biometrycznej i fizyczne zabezpieczenie danych, w szczególności przed dostępem osób nieupoważnionych; szczególnie istotne jest zabezpieczenie parametrów technicznych, do czego zaleca się rozwiązania charakteryzujące się dobrym stosunkiem kosztów do skuteczności i bezpiecznych dla procesu zbierania, przetwarzania, przechowywania i wykorzystywania danych; zwraca uwagę, że całkowicie beзуyteczne dla Unii Europejskiej byłoby podjęcie przedwczesnej decyzji o wyborze konkretnego rozwiązania, która mogłoby okazać się nieodpowiednie;
36. wskazuje, że zdaniem Grupy Roboczej „Artykuł 29” oraz Europejskiego Inspektora Ochrony Danych krajowe inicjatywy z kwietnia 2004 r. dotyczące przechowywania danych nie są w pełni zgodne z postanowieniami Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
37. podkreśla, że koszty sprawdzania zebranych danych powinny być ponoszone przez organ składający wniosek o ich udostępnienie, aby w ten sposób zapobiec niewspółmiernej liczbie wniosków;
38. wyraża po raz kolejny ubolewanie z powodu braku przejrzystości oraz publicznej debaty przy wyborze tego rodzaju technologii i rozmowach prowadzonych zarówno w zespołach technicznych Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO), jak i z administracją USA; wskazuje ponownie na swoje zastrzeżenia w odniesieniu do etykietek RFID (Radio Frequency ID chip) w paszportach obywateli UE i wzywa Komisję do wnikliwego zbadania tych technologii, zanim nakaże się ich stosowanie w odniesieniu do setek milionów dokumentów.
39. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Radzie Europejskiej oraz rządóm i parlamentóm Państw Członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 665.

⁽²⁾ Teksty przyjęte z 7.6.2005, P6_TA(2005)0223.